

QUEIXA VEÏNAL pàg 6
Demanen explicacions
per l'incendi d'un camió
de les escombraries

ESPORTS pàg 12
La cortsenca Laia Palau,
un dels noms d'una mostra
que reivindica l'esport femení

línialescorts ^{18 anys}

19/7/2023 · Núm. 273 · linialescorts.cat

L'Espai Jove Ca la Panarra obrirà després de l'estiu

La Plataforma Infantil i Juvenil de les Corts gestionarà aquest equipament llargament reivindicat al barri pàg 6

Foto: Ajuntament de Barcelona

L'ENDERROC AVANÇA pàg 6
El regidor David Escudé
fa una visita a les obres
del Camp Nou

A FONS pàgs 8 i 9
Un territori de festes
populars (re)inventades

REGIDORA DE COMERÇ pàg 10
Alarcón: "Hem de mantenir
el model de comerç local"

No aptes per a tothom

El preu dels casals d'estiu, una barrera per a moltes famílies pàg 3

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat

cuinescat

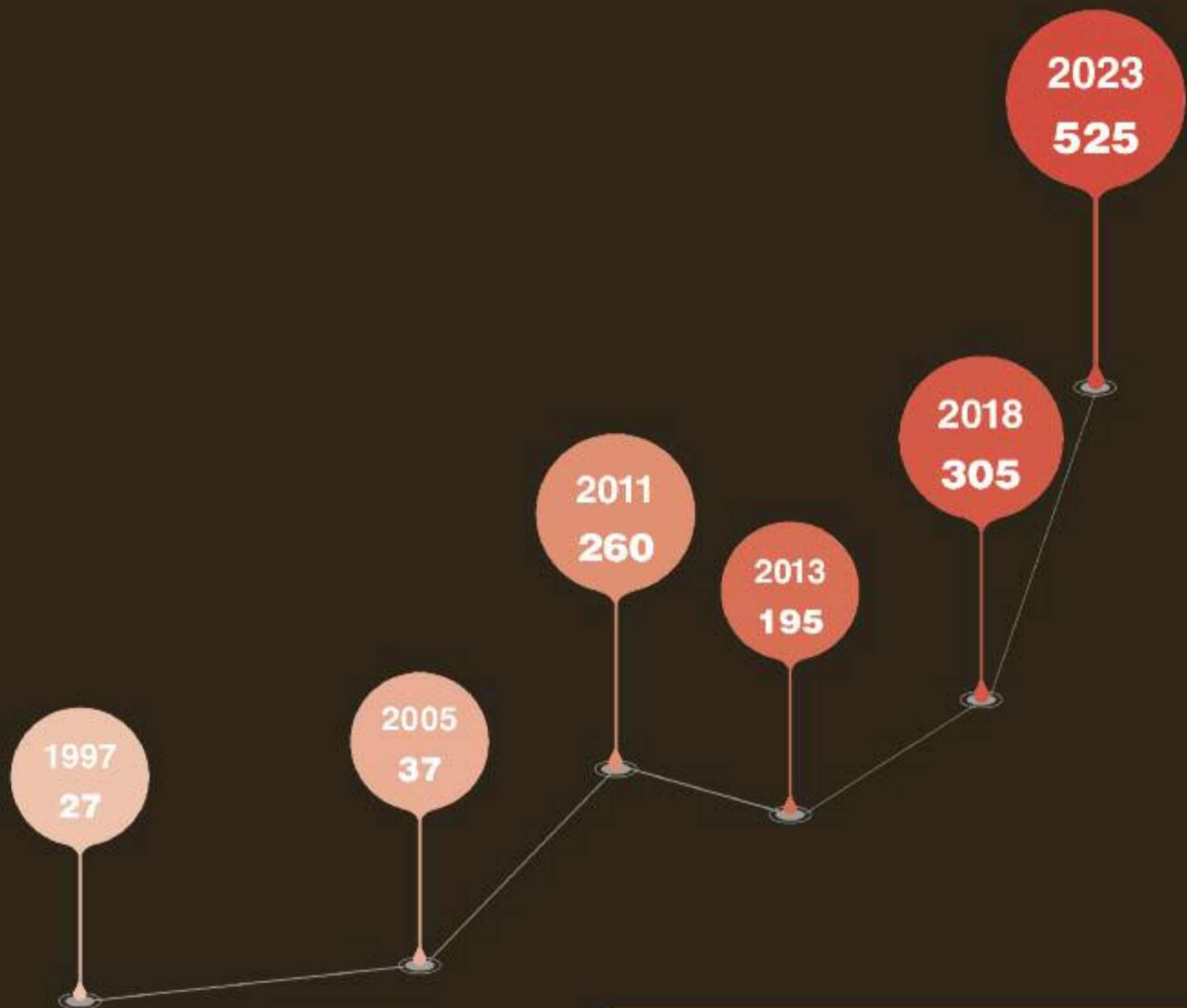
Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 520 mitjans associats
www.amic.media

Conciliar a l'estiu surt car

» L'augment dels preus dels casals infantils d'estiu suposa una barrera per a moltes famílies
 » Quatre de cada deu infants es van quedar sense activitats d'estiu l'any passat, segons un estudi

Anna Utiel
BARCELONA

El curs escolar va acabar el 22 de juny i no tornarà a començar fins al 6 de setembre. Els nens i nenes, per tant, ja fa tres setmanes que estan de vacances i encara en tenen vuit més per endavant. Mentre les criatures gaudeixen del seu temps lliure, mares i pares se les empesquen per omplir el buit que ha deixat l'escola i fan malabars per conciliar feina i criança. I aquí entren en joc els casals d'estiu, que poden ser un salvavides per a les famílies en aquesta època de l'any, però que darrerament s'han convertit en un luxe, especialment a Barcelona.

“Sis setmanes de casal a la Segarra: 312 euros. Sis setmanes de casal a Barcelona: 905 euros. Una ciutat per a solters”. És la reflexió que va compartir a Twitter la periodista i escriptora Anna Punsoda després de comprovar que, al poble on viu ara, el casal d'estiu és gairebé tres vegades més barat que a l'antiga escola de la seva filla, un centre concertat del barri de Gràcia.

Cal dir que existeix una oferta pública de lleure infantil estiuenc a Barcelona, sota el nom *T'estiu molt*, amb més de 360 casals als diferents districtes de la ciutat. Ara bé, el més habitual és que, com Punsoda, tant les famílies com la canalla prefereixin fer el casal a les seves escoles en comptes de canviar de centre. Una preferència que massa vegades no es pot fer realitat perquè “hi ha més alumnes a l'escola que places al casal”, assenyala Punsoda.

OFERTA PÚBLICA... ACCESSIBLE? Més enllà d'això, el problema que té l'oferta pública és que tampoc és accessible per a totes les but-

Els casals són la solució per omplir el buit que deixa l'escola durant l'estiu. Foto: Ajuntament

xaques. Fent un repàs als casals de la campanya *T'estiu molt*, la majoria ronden els setanta euros setmanals en el seu horari més reduït, fins a la una del migdia i sense incloure el dinar. Però quan és fins a les tres de la tarda i amb dinar, s'enfilen als 120 euros setmanals, aproximadament, i encara més si s'allarguen fins a les cinc. D'altra banda, si les famílies necessiten deixar els fills al casal entre les vuit i les nou del matí, han de pagar un suplement d'acollida que varia en funció del centre.

Tot plegat acaba excoent centenars d'infants d'aquest servei. Segons un estudi de l'Aliança Educació 360, quatre de cada deu nens i nenes catalans es van quedar sense activitats d'estiu el 2022, en la major part dels casos per qüestions econòmiques. “La pèrdua d'aprenentatges afecta especialment els grups socialment

més vulnerables, sobre els quals s'acumulen diversos factors de desigualtat educativa durant tot l'any. Així, l'estiu cronifica una bretxa creixent any rere any entre grups socials”, alerta l'informe.

UN SERVEI IMPRESCINDIBLE

El lleure durant l'estiu no només és clau per al desenvolupament educatiu i social dels infants, sinó que és imprescindible per a les famílies. En aquest sentit, Punsoda creu que els casals i altres activitats haurien de “compensar el desajust” que existeix durant les vacances escolars pel que fa a la conciliació, però és difícil que sigui així. “Nosaltres treballem tot el mes de juliol i a l'agost ens podem agafar un parell de setmanes”, explica Punsoda. Tenint en compte que les escoles fan onze setmanes de vacances, n'hi ha nou que són tot un repte. De

moment, la filla gran, de quatre anys, és al casal, però el fill de dos anys encara es queda amb els pares mentre treballen.

Una situació similar és la que va viure durant molts anys Begoña Moreno, veïna de Sant Gervasi i mare de dues noies de disset i catorze anys. Aquest és el primer estiu que la gran no fa cap activitat de lleure, però fins a l'any passat totes dues feien casals o colònies i les despeses estiuencques es multiplicaven per dos. Tot i l'esforç econòmic que això comportava, Moreno assegura que “no hi havia una altra opció”. Ella i la seva germana tenen una empresa familiar i s'organitzen perquè cadascuna pugui fer una setmana de vacances al juliol i dues o tres a l'agost, però no n'hi ha prou per cobrir l'aturada de les escoles. “Ara que són més grans és fàcil, però de petites havien de fer alguna cosa.

Si no, els acabava tocant als avis, i arriba una edat en què ells ja no poden”, raona Moreno.

L'AGOST, UN DESERT

Si el mes de juliol ja és complicat, el d'agost (com els primers dies de setembre) pot ser missió impossible per als pares i mares que no tenen festa. Com que és el mes de vacances per excel·lència, l'oferta de casals a l'agost és molt més limitada. Dels 367 casals que apareixen al llistat de l'Ajuntament de Barcelona, només n'hi ha 37 que estiguin en marxa fins a principis de setembre. També n'hi ha catorze que acaben a l'agost, dels quals només un dura tot el mes i tres més acaben passat el dia 20.

Amb tot, l'escassetat de places públiques i l'augment de preus són dues barreres més en la cursa d'obstacles que pot ser l'estiu per a moltes famílies.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **línialescorts** a Telegram

La lupa

Els desnonaments no paren, la lluita tampoc

per Eduard Sala, activista de la PAH

Recentment s'ha publicat el cens d'habitatges buits a l'estat espanyol: 3,8 milions de llars sense cap ús. La xifra ha augmentat en gairebé mig milió d'habitatges si es compara amb l'anterior cens del 2011. També tenim les dades actualitzades del Consell General del Poder Judicial quant a desnonaments el 2022: més de 40.000. Tot i que es tracta de xifres inferiors a les del moment àlgid de la crisi, no deixen de ser dades rellevants, encara més si tenim en compte la moratòria dels desnonaments de famílies vulnerables implantada pel govern espanyol durant la crisi de la covid i que encara continua vigent. El vell eslògan que va sorgir arran de la crisi del 2007 –“Com s'entén: gent sense casa i cases sense gent?”– també segueix més vigent que mai.

Les dades dels desnonaments s'han de veure en el context de precarietat habitacional, no només en una xifra i un titular. Són famílies. Són veïnes. Són persones que pateixen violència institucional i empresarial, víctimes de males praxis i d'un sistema que expulsa la gent que no pot seguir el ritme de creixement actual. Aquest procés d'expulsió deriva, tal com demostren els estudis de l'Agència de Salut Pública de Barcelona, en malalties associades i un nivell de salut molt inferior al de la resta de la població no afectada per la precarietat habitacional. Informes que també ha fet la Plataforma d'Afectades per la Hipoteca (PAH) de Barcelona, on es demostra, a més, que la situació s'agreuja en casos de població nascuda a l'estranger, en gent en situació de pobresa energètica, en famílies amb baixos ingressos i en famílies *monomarentals*. Són resultats que es podrien preveure, però la importància d'aquests estudis demostra aquesta realitat, a més d'aportar mesures necessàries i urgents per fer-hi front, més enllà de la debatuda i retallada llei d'habitatge estatal.

Davant la situació actual, en què mitjans de co-

municació i xarxes socials permeten propagar informació de manera instantània a la població, es fa més necessari que mai recordar i exposar la realitat en el problema de l'habitatge i la seva cara més cruel: els desnonaments. Aquests, tot i les dades aquí exposades, cada cop són més invisibilitats i apartats del debat públic, davant, per exemple, del debat de l'ocupació. Preocupa la instrumentalització, la campanya de la por i la veu que es dona a organitzacions en funcionament criminal que han incorporat l'ocupació d'habitatges com un problema en l'imaginari col·lectiu. De nou, si ens recolzem en les dades i en l'estadística oficial del Ministeri de l'Interior, ens trobem amb xifres cada cop més reduïdes i pràcticament irrelevantes si es parla d'ocupació d'un habitatge particular.

Són els moviments socials els que s'organitzen i tenen cura de la societat

I és precisament davant aquestes campanyes de desinformació i de ball de xifres que, novament, són els moviments socials els que ens aporten informació i lluita pel dret a l'habitatge de forma diària. Davant de la ineficàcia de les diferents administracions, són els col·lectius de defensa de l'habitatge els que han anat teixint xarxa i organitzant-se per aturar els desnonaments d'aquestes famílies vulnerables. Començant per la PAH i la publicació de convocatòries de desnonaments, els diferents col·lectius de defensa de l'habitatge de Barcelona s'han organitzat en un canal de difusió de Telegram per informar dels desnonaments que cal anar a aturar davant la porta de la família afectada. Aquest ús de les xarxes socials permet connectar la po-

blació i convocar aquesta presencialitat, amb l'ús dels cossos de manera pacífica i dialogant davant la violència que representa el desnonament.

Tota aquesta informació ha estat publicada recentment en el mapa participatiu *MapHab*. *Mapatge de lluita per l'habitatge*. Aquesta eina, que beu justament de la informació de les convocatòries dels desnonaments de la PAH i del canal de Telegram de tots els moviments socials d'habitatge de Barcelona, ha permès, en primer lloc, *mapejar* aquest fenomen a la ciutat amb la recollida de dades dels darrers 7 i 5 anys (pels casos de la PAH de Barcelona i el canal de Telegram, respectivament) i, en segon lloc, analitzar aquestes dades, de les quals s'extreu que tots aquests desnonaments han representat el 15% del total de Barcelona. Tot i això, es pot veure com la feina dels moviments socials és ingent i se'n pot comprovar l'impacte territorial a la ciutat. Una altra dada important que es pot veure en l'eina són els grans *desnonadors* dels darrers anys: la Sareb, Blackstone i Cerberus. Però l'eina *MapHab* no és només de consulta, sinó que també té un segon bloc dedicat a les alertes de desnonaments. Aquest mapa interactiu permet consultar tots els desnonaments del 2023 segons resultat i propietat, però, a més, es tracta d'una eina en què els col·lectius d'habitatge poden introduir els desnonaments programats i de manera automàtica es crea el missatge de difusió per Telegram i s'actualitza el mapa de desnonaments amb tota la informació aportada. A més, cada cop s'hi incorpora més informació de col·lectius de l'àrea metropolitana de Barcelona i de la resta de Catalunya.

Veiem com, de nou, són els moviments socials i les xarxes ciutadanes els que s'organitzen i tenen cura de la societat, amb l'ús de la informació i del relat, però també amb l'atenció diària i humana a les famílies, tenint com a base el suport mutu i l'esperança de millora.

Les millors perles

Rep l'alta hospitalària i de seguida roba una ambulància per tornar a casa. Ha passat a Terol, on el protagonista de la història va aconseguir recórrer els 192 km que volia i després va trucar a la Guàrdia Civil per dir on havia deixat el vehicle.

Durant la presentació de Gündogan, Joan Laporta va treure un pastís amb una espelma i es va acostar a la dona del jugador. Era el seu aniversari i el president va voler-la sorprendre. Segur que era el somni d'aquesta noia.

Anunci exemplar de la selecció francesa de futbol: apareixen tot de jugades increïbles que, aparentment, ha fet l'equip masculí. Al final del vídeo, però, es descobreix que són jugades del femení modificades amb intel·ligència artificial.

Un mag sorprèn Leo Messi (o ho intenta) a la seva arribada a Miami. Mentre el noi va fent el seu truc, l'estrella del futbol va dient "ja el conec..." i fins i tot s'atreveix a revelar el secret. Carrera destrossada.

Wimbledon

LA FOTO

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

grup comunicació 21

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Dipòsit Legal: B 33380-2010

www.liniaxarxa.cat

Difusió controlada

Els semàfors

L'Espai Jove Ca la Panarra serà un equipament de gestió cívica i començarà a funcionar després de l'estiu amb el lideratge de la Plataforma Infantil i Juvenil de Les Corts. Serà la primera experiència amb aquest tipus de gestió feta al districte.

pàgina 6

Ca la Panarra

L'Ajuntament ha posat en marxa dues obres de millora de l'espai públic i en començarà una altra aquest juliol. Són la reforma dels jardins de Clara Campoamor, la reurbanització del carrer de Loreto i la repavimentació de la plaça del Sòl Baix.

pàgina 6

Ajuntament

L'agrupació de comerciants Eix Sants-Les Corts ha anunciat la seva participació en la campanya del Val Escolar de 100 euros que ha posat en marxa la Generalitat i que ajuda les famílies amb pocs recursos a obtenir material d'escola.

pàgina 10

Eix Sants-Les Corts

El + llegit

línialescorts.cat

- 1 **VÍDEO** | Explota un camió d'escombraries a Pedralbes
- 2 **Nits de Barcelona** omple de nou els jardins de Pedralbes
- 3 **La Setmana de l'Eròtica** torna al Centre Cívic Can Deu
- 4 **Les Corts, un dels districtes** on el preu de l'habitatge no puja
- 5 **Alarcón: "El comerç de proximitat és un emblema del model Barcelona"**

La clau

Estupidesa humana

per Susana Pérez Soler

Foto: Pexels

Ahores d'ara, el més probable és que sigui hiperconscient de l'impressionant progrés recent en intel·ligència artificial a causa del desenvolupament de grans models de llenguatge com ChatGPT, d'Open AI, Copilot, de Microsoft, i Bard, de Google, i que sigui també una mica conscient dels perills que plantegen aquests sistemes, que sempre tenen una resposta per a qualsevol pregunta. Sobre la veracitat i la moral d'aquesta resposta, malgrat el seu to de suprema confiança i infal·libilitat, ja en parlarem, si de cas, en un altre moment.

Ahores d'ara, hi ha armes letals autònomes, és a dir, drons que escullen l'objectiu i disparen pel seu compte. Els hem vist actuar a la guerra d'Ucraïna, per exemple. També hi ha joguines sexuals que comencen a fer servir la intel·ligència artificial. En un futur no gaire llunyà, aquestes nines parlaran i podran imitar veus, de manera que algú podrà fabricar-se'n una que sigui i parli exactament com Scarlett Johansson o qualsevol altra celebritat que satisfaci les seves fantasies sexuals.

Ahores d'ara, hi ha algorismes que discriminen des del punt de

vista de gènere o raça. Amazon, per exemple, va reconèixer que un algorisme intern utilitzat per promoure els seus treballadors perpetuava el biaix de la indústria tecnològica contra les dones: una universitat de dones a la secció d'educació d'un currículum era un demèrit automàtic. Per contra, la presència de vocabulari típicament masculí, com ara la paraula "executiu", era un punt a favor.

No pot ser que hi hagi màquines que prenguin decisions morals ni que la majoria d'algorismes amb els quals interactuem diàriament tinguin biaixos per motius de raça o de gènere, o simplement vulguin segrestar la nostra atenció. El desenvolupament de la IA no fa més que agreujar problemes no resolts que fa temps que tenim sobre la taula. Però no ens confonguem: que hi hagi màquines que disparen soles, nines sexuals hiperrealistes o algorismes discriminadors no és una qüestió tecnològica, sinó humana.

Darrere de cadascuna d'aquestes tecnologies hi ha empreses que han detectat algun problema i ofereixen una solució. I hi ha també uns treballadors que han dissenyat aquestes tecnologies i uns consumidors que les han emprat. A mi no em fa por ChatGPT, ni Copilot, ni Bard ni com sigui que es digui la pròxima tecnologia disruptiva que transformarà la nostra manera de relacionar-nos amb el món. A mi el que em fa por és un sistema que prioritza el creixement il·limitat per damunt dels drets laborals i del benestar de les persones.

I és per això que cada vegada que algú es pregunta si podria quedar-se sense feina per culpa de ChatGPT, jo em pregunto si no som més a prop d'assolir la jornada laboral de quatre dies. ChatGPT farà el que nosaltres decidim que fem. Per això a mi el que em fa por, més que la intel·ligència artificial, és l'estupidesa humana.

Línia Les Corts no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AtacAlCatalà

@QuicoSalles: El TSJC avisa que la immersió lingüística només es pot aplicar si hi ha dos sistemes paral·lels. És demolidor contra un sistema escolar consensuat a Catalunya.

#JuliolInfernal

@martacava: Fascinadíssima amb la gent baixant cap a la platja a les 12 del migdia, en un dia d'alerta per la calor, sense res per protegir-se del sol.

#Adeulbáñez

@maihaviaditque: Les meves primeres lectures autònomes van ser amb ell. I des d'aleshores no he parat de llegir i gaudir-ne. Així que, Ibáñez, gràcies per fer-me jonqui.

El termini per a presentar candidatures al Cortsenc i Cortsenc d'Honor, el premi que reconeix les persones que han destacat per la seva actuació desinteressada en benefici dels barris del districte durant l'any, s'acaba demà.

L'Espai Jove Ca la Panarra engegarà després de l'estiu

» La Plataforma Infantil i Juvenil de les Corts en serà la gestora
» Les obres de l'equipament s'han retardat i caldrà esperar a l'octubre

JOVENTUT ▶ L'Espai Jove Ca la Panarra serà un equipament de gestió cívica i començarà a funcionar després de l'estiu. Les obres havien d'estar enllestides al setembre, però finalment caldrà esperar a l'octubre. Sigui com sigui, la Plataforma Infantil i Juvenil de les Corts en serà la gestora, després de guanyar el concurs d'adjudicació a finals de juny, i ja ha preparat el procés de selecció de personal. Aquesta és la primera experiència de gestió cívica que s'ha fet mai al districte.

La posada en marxa d'un equipament juvenil de gestió cívica ha estat una reivindicació molt llarga al barri i al districte. Concretament, feia una dècada que es lluitava per fer-la realitat. "Hi hem treballat diferents generacions. Els que hi som ara tenim l'edat que tenien fa deu anys els que ho van començar a engegar", recorda Anna Iñigo, presidenta de la Plataforma Infantil i Juvenil de les Corts. En

La gestió cívica de l'espai ja és una realitat. Foto: Twitter (@calapanarra)

aquest sentit, afirma que les necessitats dels joves pel que fa a espais continuen sent les mateixes i que això dona garanties al projecte.

Sobre la data d'arrencada, tot i que Iñigo assegura que ho tenien tot enllestit per al setembre, destaca que a l'octubre és la Festa Major del barri. Així, des de Ca la Panarra tenen clar que faran alguna

activitat relacionada amb el bicentenari de la primera independència del poble de les Corts.

Finalment, pel que fa al canvi de govern, Iñigo reconeix que a la plataforma veuen "amb recel" que hi hagi un regidor per a dos districtes, però l'entitat es mostra oberta a una trobada amb el nou regidor, David Escudé.

David Escudé visita les obres del Camp Nou

URBANISME ▶ Les obres del Camp Nou i l'Espai Barça continuen el seu curs. I és que des que van començar que s'han convertit en un reclam per a molts visitants i veïns per veure com un espai emblemàtic de la ciutat s'està enderrocant.

Ara, ha estat el torn de la visita oficial per part de l'Ajuntament. I és que el nou regidor de les Corts, David Escudé, juntament amb l'equip tècnic i polí-

tic del Districte, van visitar el 14 de juliol les obres del Camp Nou per fer el seguiment del seu desenvolupament.

L'estadi es troba en runes i continua en la fase més destructora del procés. Unes obres que l'Associació de Veïns del Camp Nou ha aprofitat per demanar un entorn més segur, que els jardins de Bacardí es tanquin els dies de partit per evitar aldarulls i que s'evitin les aglomeracions.

Visita al Camp Nou. Foto: Ajuntament

Demanen explicacions per l'incendi del camió de residus

NETEJA ▶ L'Associació de Veïns de la Zona Universitària ha presentat una instància a l'Ajuntament per demanar explicacions sobre l'explosió d'un camió de recollida de residus el passat 4 de juliol.

L'incendi es va produir durant la nit i va cremar arbres, a més de provocar que es trenquessin vidres dels habitatges propers, segons explica l'entitat en el comunicat. En aquest escrit, l'Associació de Veïns afirma que encara no han rebut "cap explicació de què ha passat, ni

cap disculpa pels danys materials i el risc que es va córrer".

És per això que l'entitat demana al consistori "conèixer les causes que van provocar l'incendi del camió sinistrat al carrer Manuel Ballbé, la relació de l'accident amb els casos similars a la ciutat, conèixer les circumstàncies de l'incident, ja que el camió va estar aturat amb el motor encès i una fuga de gas abans d'explotar". En paral·lel, demana la retirada d'aquests vehicles "fins que es garanteixi la seva seguretat".

Comencen diverses obres de reurbanització a les Corts

Collboni va visitar les obres dels jardins de Clara Campoamor. Foto: Ajuntament

MOBILITAT ▶ L'Ajuntament ha informat de l'inici de tres obres diferents al districte els darrers dies. De fet, la primera d'elles ja va començar a finals de juny. Es tracta dels treballs de reurbanització dels jardins de Clara Campoamor que fa el consistori en col·laboració amb les empreses propietàries dels edificis adjacents als jardins.

Aquestes obres han de millorar l'accessibilitat i la mobilitat dels jardins. El passat 5 de juliol, l'alcalde Jaume Collboni va visitar l'espai per conèixer el

projecte. El consistori preveu que les obres s'allarguin fins a l'abril del 2024.

D'altra banda, els dos altres projectes de reurbanització al districte són les obres de repavimentació de la plaça del Sòl de Baix que començaran el pròxim 24 de juliol i que estan previstes que s'acabin el 22 de setembre. I, finalment, les obres de reurbanització del carrer de Loreto, entre el carrer Bordeus i l'avinguda de Sarrià, que ja han començat i que estan previstes que s'acabin el febrer del 2024.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

De passeig per les Corts

- » El Districte ofereix set rutes gratuïtes per descobrir, a l'estiu, indrets poc coneguts de les Corts
- » Els diferents espais naturals de les Corts us permetran gaudir durant els mesos d'estiu

La zona del Palau Reial i el Parc de Can Rigal són dues zones verdes del districte ideals per passejar. Fotos: Ajuntament

► El patrimoni verd del districte de les Corts convida a aprofitar els dies llargs d'estiu per passejar, fer jòguing, explorar les rutes a l'aire lliure o, simplement, per seure a gaudir de l'ombra i el silenci enmig de la ciutat.

El districte de les Corts aplega un tou d'entorns verds privilegiats com el Parc Natural de Collserola, el parc de Cervantes, Can Rigal, els jardins de la Maternitat, els jardins del Palau de Pedralbes i nombroses àrees verdes. Passejar per l'entrada de Collserola, descobrir la muntanya de Sant Pere Màrtir a la banda d'Esplugues, o pujar al dipòsit d'aigües de Finestrelles per tenir una vista panoràmica de la ciutat són algunes de les opcions per gaudir del gran pulmó verd de Barcelona. A més, els seus camins senyalitzats i adaptats per a tots els públics permeten resseguir part del parc natural, a peu o amb transports sostenibles que fomenten les pràctiques saludables conjugant salut i esport, natura i ciutat, entorn i patrimoni.

Cal recordar que, per la situació d'excepcionalitat per sequera i l'alt risc d'incendi, cal prendre totes les mesures indicades per Bombers de Barcelona per gaudir de l'entorn natural i aconseguir un estiu lliure d'incendis. També estar atents a les indicacions que ofereix el propi Parc de Collserola sobre respecte i ús de l'espai natural i altres recomanacions.

RUTES PER GAUDIR DE L'ESTIU A LES CORTS

Una altra de les opcions per sortir de casa quan la calor no pica i es fa agradable passejar són les rutes guiades pel districte de les Corts. Rutes temàtiques o territorials descarregables en format PDF al web del Districte en tres idiomes (català, castellà i anglès). D'aquesta manera, la ciutadania i les persones que visiten el territori les poden consultar al seu dispositiu mòbil o imprimir-les, i adaptar-les, fer-les

Els parcs del districte ofereixen espais d'ombra

completes, triar només algunes parades o barrejar punts d'interès de diferents rutes. A cada document, podreu trobar una introducció general, descripcions de cadascun dels punts de visita amb rigorositat històrica i bibliografia per ampliar la informació, així com els detalls sobre l'accessibilitat dels diferents punts. Actualment, en trobareu fins a set: la ruta del barri de les Corts, la ruta del barri de La Maternitat i Sant Ramon, la ruta del barri de Pedralbes, la ruta feminista, la ruta esportiva i d'espais verds, la ruta Art en Diagonal, o la ruta pel Campus Sud, la més nova i que ens permetrà descobrir una zona sin-

gular del barri de La Maternitat i Sant Ramon, desconeguda per a moltes persones que viuen al districte, plena de masies, facultats universitàries i centres d'investigació, que cada cop s'obren més al veïnat.

RUTA D'ESPAIS VERDS

Una de les rutes per aprofitar l'estiu és la "Ruta d'esport i natura a les Corts". Passejant per la Diagonal, a banda i banda, podem endinsar-nos en parcs per escapar del soroll dels cotxes i aixoplugar-nos de la calor gràcies als arbres. El parc de Cervantes a un cantó, gairebé al límit de la ciutat, ofereix en el seu interior un gran roserar amb més de deu mil rosers d'unes dues mil espècies i varietats diferents. Uns metres al costat, trobem els jardins del Palau de Pedralbes, on la seva antiguitat fa que hi trobem espècies poc corrents. A l'entrada, grups de flors i, al darrere, un lleuger pendent cobert de gespa amb llorers i tarongers molt ben esculpits i una petita cascada completen el conjunt (cal consultar els horaris de tancament amb motiu del Festival Nits de Barcelona).

A l'altra banda de la Diagonal, trobem el parc metropolità de Can Rigal, una àmplia zona verda amb espais de lleure, una plaça vestibul, una guingueta amb serveis públics, àrees de jocs infantils, àrea d'esbarjo per als gossos i diverses propostes que han sorgit de la participació activa del veïnat, que ajuda a consolidar aquesta àrea entre Barcelona i l'Hos-

pitalet de Llobregat. El parc de Can Rigal és pioner en la incorporació de criteris ambientals i de sostenibilitat, especialment pel que fa a la vegetació, l'ús de l'aigua i el de materials reciclats i la regulació de l'enllumenat, ja que l'electricitat es genera amb plaques fotovoltaïques.

Endinsant-nos al barri de la Maternitat i Sant Ramon, trobem el recinte de La Maternitat, un conjunt arquitectònic històric de finals del segle XIX on es va instal·lar la Casa Pro-

Cal tenir cura dels espais verds per tal d'evitar incendis

vincial de Maternitat i Expòsits propietat de la Diputació de Barcelona. Actualment, els pavellons modernistes són la seu de diferents institucions i administracions públiques. Al recinte també s'hi troben els jardins de la Maternitat, oberts al públic, un espai ideal per passejar i per descobrir les nombroses estàtues, entre les quals destaquen La Maternitat, de Lluïsa Granero, o Mare de Déu embarassada, de Vicenç Navarro.

PARC NATURAL DE COLLSEROLA

Com hem comentat anteriorment, una de les opcions si volem allu-

nyar-nos una mica de la ciutat és la serra de Collserola, amb gairebé onze mil hectàrees, vuit mil de les quals van convertir-se en el Parc de Collserola el 1987 i van ser declarades parc natural el 2010. Un indret tranquil per gaudir d'una flora abundant i variada: alzinars, les pinedes, els boscos de ribera, així com els matollars i els prats. Pel que fa a la fauna, el parc natural acull més de dues-centes espècies de vertebrats on abunden les aus, entre les quals destaquen el pit-roig, la cadenera, el colom, l'esperver, l'aligot i la merla. Seguint la ruta es poden descobrir les vistes de la ciutat des del dipòsit d'aigües de Finestrelles, es pot conèixer la Minièolica de Collserola, o la bateria antiaèria de Sant Pere Màrtir. Gaudir de Collserola també vol dir ser-ne responsables. En els mesos més calorosos, cal extremar les precaucions i tenir cura del bosc per tal d'evitar incendis. No llençar deixalles ni cap element que pugui provocar flames o espurnes, i a menys de 500 metres del bosc (entre el 15 de març fins al 15 d'octubre) no cremar residus ni fer barbacoes. A més, cal estar atents a les alertes per onades extremes de calor i les recomanacions que se'n deriven. Consulteu el web <https://ajuntament.barcelona.cat/bombers> per saber què cal fer en cas d'incendi forestal o com cuidar l'entorn de casa vostra en cas que visqueu en zones pròximes al bosc.

Aquest reportatge té més de 1.500 paraules. Totes, absolutament totes, es podrien gastar ciutadament, una per una, les festes tradicionals i populars que hi ha als 36 municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona, i encara faltaria espai. Des de la Mercè fins a la *Feria de Abril*. Des de les Festes de Maig de Badalona fins a la Setmana Santa a l'Hospitalet. Des de les festes alternatives de Sants fins a Sant Xibeco, al barri de la Prosperitat. La metròpoli és territori de festes populars i tradicionals. Això sí, moltes d'elles són inventades o reinventades.

QÜESTIÓ DE CONCEPTES

Què entenem per festa? El debat és llarg. "La festa és un element essencial per al manteniment de qualsevol societat", afirma l'investigador del departament d'Antropologia de la Universitat de Barcelona, Oriol Pascual. Encara es mostra més contundent l'antropòleg Manuel Delgado quan assenyala que "una societat sense festa no existeix". Tant per a un com per a l'altre, les festes són el trencament del calendari i de l'ordre establert. "És un parèntesi o una alteració del temps ordinari que, paradoxalment, ajuda a fer que tot reneixi", apunta Pascual.

Les festes poden institucionalitzar-se, com en el cas de les festes majors. Segons el que escriu l'historiador Carles Santacana en el seu article *Les festes Majors a l'Hospitalet: barris Centre i Sant Josep*, aquesta mena de celebracions "converteixen en ritus molts dels valors socials establerts". Segons l'expert, són un "fenomen complex" que té una dimensió religiosa, una vinculació amb el marc natural, una dimensió comunitària i un aspecte de rauxa. "La majoria de les festes populars sorgeixen als anys 70 i són relectures de festes de l'Església", afegeix Delgado.

ORIGEN REMOT

D'on venen les nombroses festes que inunden el territori? Com molts altres elements, cal remuntar-se al trànsit de la societat medieval cap a la societat moderna, entorn del segle XVI. El cas més clar el trobem en les festes de Sant Roc, que se celebren el 16 d'agost a diversos llocs de Catalunya. Al l'Hospitalet, tot i que van de capa caiguda, tenen lloc als barris Centre i Sant Josep, mentre que a Barcelona se celebren al Gòtic. Santacana afirma que la primera referència que tenim de la festivitat a l'Hospitalet data del 1587. A Barcelona, aquesta festa s'ha celebrat ininterrompudament des del 1589.

El motiu de la coincidència és la pesta. A la segona meitat del segle XVI, els dos indrets van registrar una vintena d'avisos de contagi i la població va encomanar-se al sant perquè la protegís. En paraules de Santacana, va ser la manera, a través de la festa, que va trobar l'Església de "legitimar-se com a instància ideològicament hegemònica" en un moment de crisi.

El correfoc va ser una festa inventada després de la dictadura prenent elements tradicionals com a referent. Foto: Miquel Coll Molas/Ajuntament de Barcelona

Un territori de festes (re)inventades

Si citéssim les festes que se celebren als municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona, començaríem i no acabaríem. Tot i que és sabut que aquesta és una regió amb moltes celebracions populars i tradicionals, el cert és que sovint se'n desconeixen els orígens i la seva evolució al llarg dels segles.

Segons Pascual, a les societats preindustrials la festa significava la fi d'un cicle i el començament d'un altre, el que anomenem "ritual de pas". Això lligaria amb les festes de Sant Roc, però també amb la Festa de Maig de Badalona, que té els seus orígens al segle XVII. Aquesta festivitat, que se celebra el 10 de maig en honor a Sant Anastasi, va ser impulsada pels pescadors de la ciutat per demanar al sant bon temps quan sortien al mar.

LA FESTA D'UNA NOVA CLASSE

Amb el permís del Carnaval de Barcelona, del qual hi ha registres des del 1333, al territori metropolità moltes festes es detecten al segle XVI per primera vegada. Amb tot, aquelles celebracions no s'assemblaven gaire a les actuals. "La majoria d'expressions que avui anomenem *tradicions* neixen al segle XIX", explica Pascual. Va ser amb l'auge de la burgesia que els ajuntaments van començar a celebrar els seus pro-

pis esdeveniments. "És en aquest punt on s'exalten nous trets i expressions festives que encaixen amb una nova concepció de la societat, fins al punt de fer oblidar o fer caure en declivi altres expressions festives", detalla aquest antropòleg. Les festes, per tant, van agafar un caire nacionalista i alegre que no havien tingut de manera tan evident fins aleshores. Això explica per què "moltes patrones i sants de ciutats i pobles són a l'hivern, però les festes ma-

jors, com que és més còmode, es fan coincidir amb l'estiu", afirma Pascual. A Barcelona, per exemple, la patrona principal és Santa Eulàlia, però la festa major es va establir per la Mercè.

L'evolució de la Festa de Primavera de Badalona és una mica diferent. La celebració va viure un declivi a finals del segle XIX i va ser l'historiador Josep Maria Cuyàs qui es va proposar, el 1940, de revifar-la amb la cremada del Dimoni. Sens dubte, tot un èxit.

Final de festa?

● Les dades més recents del consistori de Barcelona assenyalen que el 15,7% de la població participa sovint en actes tradicionals o populars col·lectius, i que un 34,6% ho fa de tant en tant. Als barris de rendes baixes i mitjanes, els participants en festes populars de manera recurrent són el 16,5%, mentre que als indrets benestants la xifra baixa fins a l'11,8%.

Sigui com sigui, hi ha veus que consideren que les festes populars, tal com les hem entès fins ara, es troben en un punt crític. L'antropòleg Oriol Pascual es mostra contundent

Per a l'antropòleg Pep Fornés, avui dia hi ha un procés de "festivilització" que desemboca en una societat que pot gaudir de "festa controlada i en bars durant tot l'any". "Ara l'oci es reparteix per tota la ciutat i el mercat domina la festa", critica. "S'ha pactat amb els lobbies i la gent ha perdut el control de la festa", lamenta. És això mateix el que porta Pascual a afirmar que, "tot i que pot sonar força essencialista", la festa "es dissol en tant que es dissol la identitat local d'un barri per passar a formar part d'un tot homogeni".

"La globalització i el capitalisme han provocat la mercantilització de la festa. Ara pràcticament totes les festes són iguals en estructura i funcionament"

quan afirma que la "globalització i el capitalisme" han provocat la "mercantilització" de la festa. Segons el seu punt de vista, la festa s'ha convertit en "un objecte de consum" i ara totes les festes són "pràcticament iguals en estructura i funcionament". Alhora, Pascual considera que, ara que les festivitats han perdut "el seu sentit estrictament religiós", estan "apareixent teories i especulacions que reclamen uns suposats orígens pagans o precristians" de les celebracions. "Aquest fet, força en consonància amb l'auge de les noves espiritualitats i el boom del que s'ha anomenat *New Age*, fa que la festa hagi perdut el sentit comunitari", afegeix.

En gran part, els seus arguments tenen a veure amb la idea esgrimida per l'antropòleg Manuel Delgado, que considera que, des de la transició postfranquista, les celebracions populars han quedat cooptades per les administracions. "La diferència entre una festa i una revolta és difusa", diu per afegir que "quan el carrer s'omple no es pot controlar, perquè la gent va a la seva". Això no agrada al poder, que ha intentat intervenir en el fet festiu. Malgrat tot, i segons Delgado, "intentar que la festa canviï és embalsamar-la". Tot això ens porta a preguntar-nos si estem vivint el final de les festes tal com les hem entès fins ara o no. El temps ho dirà.

"OFEC FESTIU"

Amb el franquisme, tot el panorama de festes va canviar. Segons apunta la investigadora Maria Julia Cassani en la seva tesina *Correfocs de Barcelona: perspectiva i gestió d'una recent tradició inventada*, "la cultura catalana va ser reclosa als àmbits privats de la societat". Per a l'antropòleg i activista cultural Pep Fornés, "el franquisme va condicionar moltes festes, i les que se celebraven eren amb l'aval de la Falange". "Hi havia un ofec festiu i a la gent dels barris no se li permetia fer les festes com abans", relata.

En una línia una mica diferent, Delgado afirma que la dictadura es va centrar més a perseguir la dissidència política que no pas a tallar la festa. Per a Pascual, la dictadura va entendre a la perfecció que no podia evitar les celebracions. "Domesticar les expressions festivopopulars significava domesticar la gent i convertir la festa en una nineta de porcellana", afirma. De fet, Delgado i la investigadora Sandra Anitua, en un recent article publicat amb el títol de *Guerra de Gegants en contextos urbans*, apunten que "l'ocupació de Barcelona per les tropes de Franco el 1939 va implicar la recuperació exaltada de la majoria

dels elements de la cultura tradicional catalana i la seva posada al servei del nacionalcatolicisme".

El cert és que durant aquesta època es van permetre mostres culturals com les sardanes o els castells. També és veritat que les festivitats religioses eren les que el règim mirava amb més bons ulls. A l'Hospitalet, per exemple, el mossèn Busquets, en una intel·ligent jugada que va comptar amb el suport de les autoritats, va crear la *Procesión de los Pasos* del barri de la Torrassa l'any 1941, la qual es va suprimir el 1967. "Es tractava d'atacar frontalment l'ideari anarquista pel flanc de la religiositat, intentant assegurar la resposta popular a partir de mobilitzar una mena de manifestació cultural ben arrelada entre la població immigrada", explica Clara Carme Parramon, del Centre d'Estudis de l'Hospitalet, al seu article *Setmanes Santes d'inspiració andalusa a l'Hospitalet*.

TORNA LA DIVERSIÓ

Sigui com sigui, amb el final de la dictadura va produir-se una eclosió de les festes populars i tradicionals a Catalunya. Fornés va participar d'aquell moment i explica que "als 80 es van reinventar les festes". "Érem joves i ens

Les primeres festes documentades al territori metropolità tenen a veure amb la religió i sovint s'encomanen a sants per demanar que s'acabin les malalties

Van ser els moviments veïnals dels barris els que van recuperar i reinventar les festes i les tradicions que havien estat prohibides durant la dictadura franquista

emmirallàvem en allò que ens havien explicat els avis republicans i en les festes de barri de les quals ens parlaven", recorda. Delgado i Anitua coincideixen en aquesta idea quan afirmen que a les acaballes del franquisme i els inicis de la transició es va produir, a Barcelona, "un moviment de recuperació festiva del carrer per part dels moviments veïnals".

El cas més clar d'aquesta reinvençió van ser els correfocs. "Les festes de la Mercè són una invenció que va acompanyada dels correfocs, que més tard es van imitar a tot el país", diu Fornés. De fet, Cassani apunta que "el correfoc com a element de la cultura catalana va ser introduït per l'administració" a partir dels balls de diables i les festivitats del Corpus.

Alhora, en aquells anys, a l'Hospitalet va néixer, de la mà d'un grup d'andalusos, la *Cofradía 15+1*, que es va convertir en una processó laica que es desmarcava de l'Església i aglutinava, de nou, els migrants, en aquest cas de l'època del *desarrollismo*. De fet, actualment aquesta celebració encara convoca els nouvinguts, ara llatinoamericans.

Per altra banda, hi ha festes que no es van poder recuperar del tot. N'és exemple el Carnaval de Bar-

celona, que des del segle XVIII gaudia d'una gran esplendor i era una festa associada al descontrol. "Qualsevol carnaval que se celebrava a Barcelona tenia unes altes cotes de violència", diu Pascual, que recorda la dita "per carnaval tot s'hi val". Ja durant el franquisme, tal com explica Fornés, aquest carnaval es va prohibir, a diferència d'altres que sí que es van continuar fent. I, ja en democràcia, van ser les noves autoritats les que van intentar controlar-lo. Fornés, en un extens estudi sobre les festes de Gràcia, recorda que el 1980 les autoritats barcelonines advertien el següent: "*Queda terminantemente prohibida la presencia en las calles de la ciudad de grupos o comparsas, así como la utilización de máscaras o caretas fuera de los actos oficiales*".

La relació entre poder i festes sempre ha estat difícil. El mateix Delgado afirma que amb la transició "hi va haver una pugna entre ajuntaments que volien governar la festa i els veïns que volien autogovernar-la". Una pugna que sovint encara batega.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

La campanya *Amb cara i ulls*, que promou el comerç i la restauració de proximitat, ha posat en marxa la seva tercera edició aquest mes de juliol, amb nous protagonistes dels mercats, botigues, bars i restaurants de la ciutat.

El val de 100 euros per a material escolar, al districte

INFÀNCIA ▶ Pensar en el nou curs escolar pot ser angoixant per a algunes famílies. Les despeses pròpies de l'estiu i l'inici de curs suposen un maldecap per a molts pares i mares que, ara, compten amb una nova ajuda. Es tracta de l'anomenat Val Escolar que ha posat en marxa la Generalitat i que s'adreça a les famílies d'alumnes que, el curs vinent, facin entre primer i sisè de primària en centres públics o concertats. Concretament, és un val de cent euros que es pot bescanviar per material escolar.

A aquesta iniciativa, s'hi han adherit aquells establiments comercials de tot Catalunya que així ho han desitjat. És el cas de les botigues associades a l'Eix Sants-Les Corts, que han anunciat a les xarxes socials la seva participació en la campanya. A més, els comerços que encara no s'hi hagin adherit, tenen temps per fer-ho fins al 31 d'octubre. Només cal que ho sol·licitin a través de la pàgina web de la iniciativa, *valescolar.cat*.

Una nena fent servir material escolar, en una imatge d'arxiu. Foto: ACN

CRÍTQUES A LA MESURA

Tot i que a priori sembla una mesura positiva, el val de cent euros per a material escolar ha rebut diverses crítiques. De fet, més de 150 associacions de famílies d'alumnes (AFA) de Barcelona i d'arreu de Catalunya han titllat el xec escolar de "populista i electoralista" i l'han

acusat de no adaptar-se a les desigualtats existents entre l'alumnat. En aquest sentit, cal tenir en compte que el val no varia en funció de la renda de les famílies, sinó que és de cent euros per a tothom, independentment de la seva situació econòmica. Així, segons les AFA, no és una proposta justa.

Alarcón: "El comerç de proximitat és un emblema"

POLÍTICA ▶ La nova regidora de Comerç, Mercats i Restauració, Rosa Alarcón, qualifica de "responsabilitat immensa" aquesta regidoria pel fet que "el comerç de proximitat és un emblema del model Barcelona". Així ho ha assegurat en declaracions a aquesta publicació poc després d'assumir el càrrec.

És precisament per aquest motiu, afegeix, que el seu "gran repte" és "mantenir el model". "Parlem d'un model d'èxit, d'un sector que és d'un dels que més llocs de feina genera, i ara cal que

se segueixi modernitzant", afirma la regidora.

En aquest procés de modernització, un concepte que sempre sobrevola el comerç local, Alarcón veu necessari que el sector "treballi més en conjunt". És per això, diu, que el nom escollit per a la regidoria és el de Comerç, Restauració i Mercats. "Volem crear un relat únic. El comerç té un associacionisme fort, els mercats són la punta de llança del comerç als barris i, pel que fa a la restauració, la volem posar al lloc que li toca", assegura Alarcón.

Alarcón, en una imatge d'arxiu. Foto: Ajuntament

EMERGENCIA CLIMÁTICA

Vicente Ferrer

La **desertificación** y las **inundaciones** amenazan la supervivencia del **planeta**.

DONA AHORA

Es hora de hacer frente a la **#EMERGENCIA CLIMA**

Más info en: www.fundacionvicenteferrer.org

★
línia
★

SORTEIG

2 entrades per a

Alpha ^{tour} ES 2023

Aitana

13 d'octubre al Palau Sant Jordi de Barcelona

Escaneja per veure les bases i participar-hi

@liniaarka

Alpha ^{tour} ES 2023

Futbol sala | Aina Torrents, nova jugadora de l'AE Les Corts-UBAE

La jugadora martorellesenca ha fitxat per l'AE Les Corts-UBAE, nou equip de la Primera Divisió, i tanca així la seva etapa a l'AE Penya Esplugues. Fa poc més de dos anys, quan en tenia 15, va debutar a l'elit amb l'entitat espluguense en una victòria per 6-0 contra el Xaloc Alacant FS.

L'orgull de jugar com una nena

» Una exposició mostra les barreres que pateix l'esport femení i reclama la igualtat d'oportunitats

» La cortsenca Laia Palau, reclam de 'Jugo com una nena!', al Palau Robert fins al 25 de setembre

Toni Delgado
LES CORTS

Feia molt que no trepitjava un pati d'escola. Aquest té una porteria, una cistella de bàsquet i una taula de tennis de taula. S'hi senten nens i nenes jugant i cridant, alguns plors i uns retrets indesxifrables. El soroll ve d'uns altaveus i l'escenari, l'exposició *Jugo com una nena!*, que es pot visitar fins al 25 de setembre al Palau Robert, em fa viatjar en el temps.

Aterro just al moment que es va anunciar que jo era el segon premi de dibuix de 6è d'EGB, ara 6è de Primària, en els jocs florals del col·legi. Una notícia inesperada perquè mai he tingut traça dibuixant. Suposo que els va agradar com vaig defensar la necessitat de ser solidaris.

Quan vaig sortir a recollir el trofeu, vaig abraçar a qui me'l va donar i no vaig trigar gaire a plorar a llàgrima viva. "Has plorat com una nena!", em dirien després alguns alumnes més grans. Aquell curs la Lourdes, a qui li encantava capturar galtes alienes mentre repetia "babus, babus", em va marcar un gol de vaselina. "T'ha marcat una nena!", em van retreure.

El petit Toni, que no entenia què tenia de dolent expressar les seves emocions o rebre un golàs d'una companya, hauria pagat per viure una experiència com la que et regala *Jugo com una nena!*, impulsada per la Generalitat de Catalunya i amb la periodista esportiva Laia Tudel com a comissària.

En aquest pati imaginari se'ns plantegen preguntes, com ara quantes federacions esportives catalanes estan presidides per dones. Les respostes són colpidores. Després de travessar una porta molt simbòlica, em trobo dues nenes reals corrent per dos carrils que simulen ser d'una pista d'atletisme. S'ho estan passant pipa perquè tenen tota la llibertat de moviments del món i no s'adonen que ho poden fer perquè, com indica el terra, estan a la zona de l'esport masculí. Si correguessin als carrils del costat, els del femení, s'haurien d'aturar constantment perquè hi ha una gran barrera física.

En aquesta barrera llegim algunes de les barbaritats que algú va escriure en el seu moment en el mural que Tvboy li ha dedicat a Àlexia Putellas, mentre, pels altaveus, sentim frases cavernícoles com "si volen fer esport, que es posin una roba més cenyideta" o "el futbol femení ni és esport ni és femení". O una de les versions més actuals: "Això de l'esport femení és una moda".

A Jugo com una nena! se'ns retrata la diferència de visibilitat, tracte i reconeixement de les esportistes respecte als esportistes, i se'ns fan preguntes explícites i implícites. Perquè... Quantes dones diríeu que hi ha entre els 50 esportistes millors pagats?

Sentim i llegim reflexions d'algunes esportistes i periodistes esportives. "En el periodisme esportiu el sostre no és de vidre, és de formigó", denuncia Danae Boronat. Olga Viza, una de les pioneres, vol imaginar-se

Emular la waterpolista Maica Garcia és un dels reptes. Foto: Toni Delgado

que algun dia el Comitè Olímpic Internacional (COI) tindrà una presidenta. "La societat et jutja i et diu 'no tornaràs a ser l'esportista que eres simplement per haver sigut mare'", intervé l'xnedadora Ona Carbonell.

A la mostra hi apareixen esportistes com Àlexia Putellas, Laia Palau o Ona Carbonell

Com a periodista és gratificant tornar a veure fins a vuit portades dedicades a la segona Champions del Barça femení, un reconeixement lògic i, alhora, molt puntual, perquè només el 10% de la informació esportiva està dedicada exclusivament a l'esport femení. Així, la retirada

de Pau Gasol va ser portada a Mundo Deportivo, Sport, Marca i As, i l'adeu de Laia Palau només va tenir un petit espai a la de Mundo Deportivo. L'Esportiu, però, sí que va dedicar la portada a aquestes dues icones del bàsquet.

Palau és precisament una de les protagonistes de la zona més lúdica de *Jugo com una nena!*, on se'ns repta a igualar o superar una de les seves marques en tirs lliures. De sobte, apareix un grup de colònies. Deixen les motxilles ben ordenades en un racó i agafen les pilotes. "La Laia Palau és l'única jugadora de bàsquet, no?", es pregunta, en veu alta, una nena, que després descobrirà que és l'esport amb més llicències femenines de tot Catalunya i amb la millor xifra de la història: 28.647.

També podem competir durant 900 metres contra Patrícia Ortega, ciclista del Massi-Tactic UCI Women's Team, l'únic equip català a l'elit mundial del ciclisme femení, o intentar emular la waterpolista Maica Garcia, sis cops campiona de l'Eurolliga, marcant gols en una porteria, amb portera i més rivals, i en un context que simula les dificultats de l'aigua. Els eslògans dels tres reptes no poden ser més expressius: encistella com una nena, pedala com una nena i marca un gol com una nena. N'hi ha un quart, locuta com una nena, en què podem retransmetre els altres reptes en directe des d'una tribuna de premsa i en llenguatge no sexista.

L'última escena és la d'una habitació d'un o una adolescent que admira i somia a emular les seves referents esportives. Segueix les competicions en dues tauletes digitals i té les parets plenes de pòsters: Jéssica Vall, Sarai Gascón, Ona Carbonell, Aina Florenza, Txell Alarcón, Itziar Llobet, Mapi León, Ona Vegué o Kaba Gassama, que en la presentació de l'exposició va denunciar que de petita li deien "homenot".

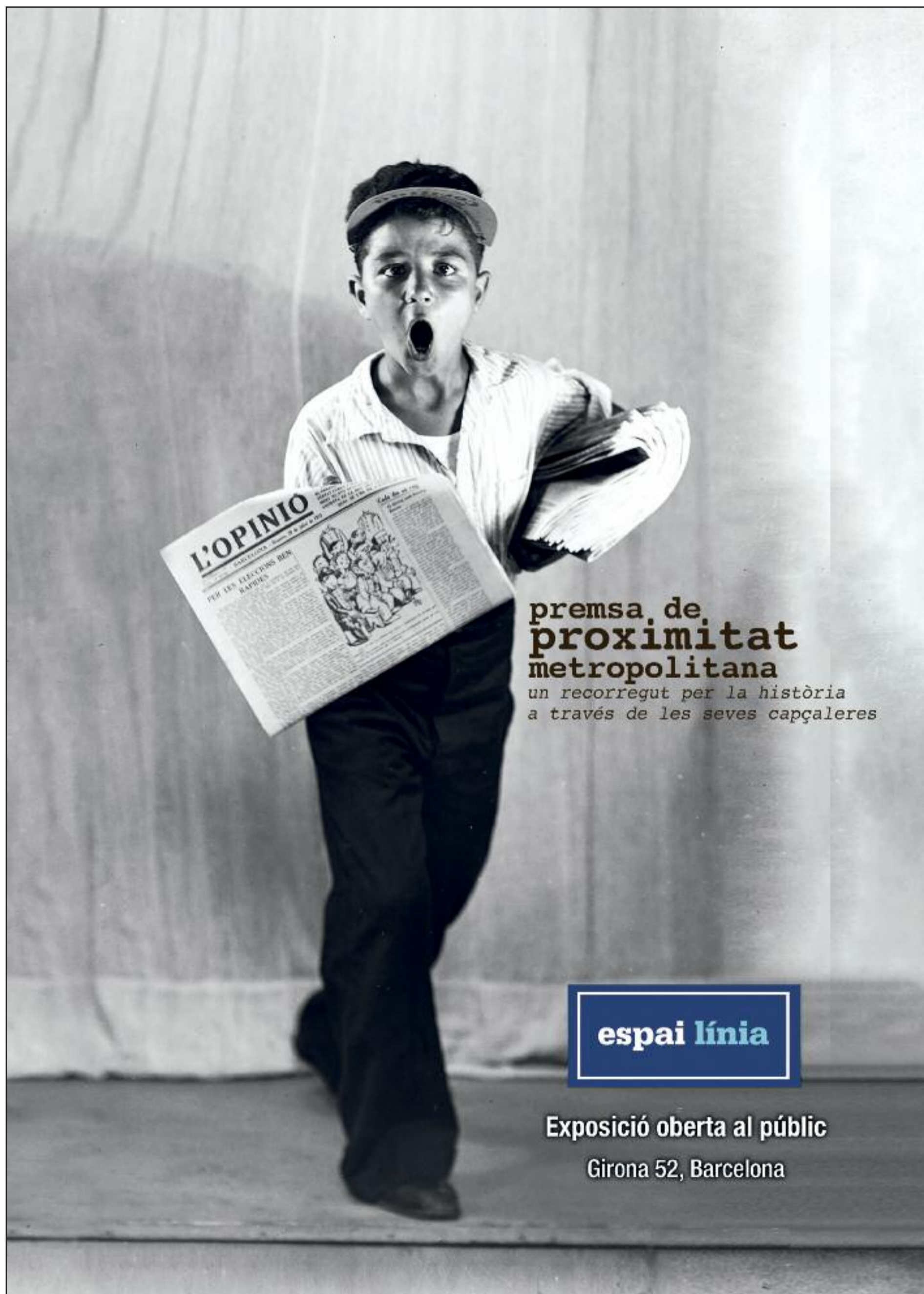
"Amb el temps, entens que no has d'escollar la gent, sinó fer el teu camí i ja està", defensava Gassama. I el camí és jugar, patir, gaudir, superar-se i competir com una nena. El que mai hauria d'haver estat un retret és per fi un motiu d'orgull. Tant de bo algun dia exposicions com aquesta, tan ben cuidada i reivindicativa, ja no siguin imprescindibles.

NOEMÍ FARRÉ CANELA
PSICÒLOGA COACH

- Terapia sistèmica breu
- Life coaching i familiar
- Gestió emocional en l'àmbit personal, laboral i familiar
- Por, tristesa, ansietat, dol, baixa autoestima, etc.

noemifc@psicologiacoaching.life

+34 629 918 379

premsa de
proximitat
metropolitana

*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic

Girona 52, Barcelona

No t'ho perdís

Foto: Francesc Miralles/Arxiu Històric

Els infants de la guerra

De la Guerra Civil Espanyola se n'han fet moltes exposicions, pel·lícules, sèries, obres de teatre i tota mena de mostres artístiques. Però cap com la que ha estrenat aquest juliol l'Arxiu Històric de Barcelona, que porta per títol *L'Arxiu en guerra. La Casa de l'Ardiaca i la Sala de Lectura per a Infants durant la Guerra Civil*. En aquesta exposició es poden veure els dibuixos que van fer centenars de nens i nenes barcelonins durant els primers mesos de la guerra. La mostra està comissariada per l'historiador Daniel Venteo i la biblioteca Maria Messeguer, que va descobrir els dibuixos.

Famosos

Amb només divuit anys, Anna Barrachina (Sitges, 1955) va entrar a formar a part de la cèlebre companyia de teatre La Cubana, i el seu idil·li amb la interpretació no s'ha acabat mai. En aquests prop de quaranta anys de trajectòria, l'actriu ha estat una cara habitual a TV3 i ha entrat a les llars catalanes amb sèries com *Ventdelplà* o *Merlí*. Fa vuit mesos, però, li van detectar càncer de pulmó i va deixar temporalment el teatre. Aleshores no ho va explicar, però s'ha animat a fer-ho en una entrevista al diari *Ara* publicada aquest mes de juliol, ara que ja està recuperada. De fet, no només ja ha superat la malaltia, sinó que fins i tot ha tornat als escenaris. Des del passat 28 de juny i fins al 27 de juliol protagonitza *Nessun dorma*, d'Eu Manzanara, a la Sala Beckett de Barcelona. El públic i la professió han celebrat la seva recuperació i reincorporació a la feina.

La fitxa

QUI ÉS? **A N N A B A R R A C H I N A**

ÉS FAMOSA PER... **Ser una actriu de renom a Catalunya**
Ha fet cinema, televisió i teatre des dels divuit anys

QUÈ HA FET? **Explicar que ha superat un càncer de pulmó**
Aquesta greu malaltia la va portar a deixar el teatre i ara hi ha tornat

A LES XARXES... **Onada de missatges d'afecte i respecte**
Ha rebut moltes mostres de suport de companys i espectadors

Llibres

Arada torta
Itamar Vieira Junior

La Bibiana i la Belonísia són dues germanes que viuen a Água Negra, una planació del nord-oest del Brasil. Quan són petites descobreixen una maleta sota el llit de la seva àvia amb un ganivet esmolat a dins. Aquesta troballa els canvia la vida per sempre i des de llavors es veuen obligades a no separar-se l'una de l'altra i a mimetitzar-se fins a fer-se indistingibles.

Teatre

Instruccions per fer-se feixista
Michela Murgia

L'assaig de Michela Murgia és tota una provocació. Un text ple d'ironia sobre la perillosa propagació dels populismes a les nostres societats. Mercè Arànega es posa a la pell d'aquesta escriptora i activista italiana per convertir-se en la protagonista d'un monòleg que denuncia l'actual onada de feixisme.

A la sala Villarroel de Barcelona.

Música

Playa Saturno
Rauw Alejandro

Rauw Alejandro està disposat a ser un dels artistes més escoltats aquest estiu amb el seu nou àlbum, *Playa Saturno*. El single que va estrenar com a avançament del disc és *Baby hello*, amb l'exitós productor Bizarrap, però l'àlbum també inclou una sorprenent col·laboració amb Miguel Bosé, *Si te pegas*. No hi ha, en canvi, cap cançó amb la seva parella, Rosalía.

Pelis i sèries

Barbie
Greta Gerwig

Arriba la pel·lícula més esperada de l'estiu, després d'una promoció inigualable. En aquest film de Greta Gerwig, la famosa nina Barbie abandona *Barbieland* (on té una vida perfecta) per anar al món real. En Ken, com no podia ser d'una altra manera, decideix acompanyar-la. Però quan el CEO de Mattel descobreixi que s'han escapat, intentarà retornar-los a la caixa.

ESTILS DE VIDA

L'aire interior, com més renovat millor

Foto: Freepik

LLAR

La qualitat de l'aire interior és molt important per a la salut. De fet, amb l'experiència de la pandèmia hem pogut comprovar com n'és de rellevant ventilar les cases. Però els virus no són l'únic problema, ni tampoc n'hi ha prou d'obrir de tant en tant les finestres. La renovació de l'aire interior va molt més enllà i és clau per mantenir les condicions òptimes als habitatges, a les oficines i, en general, als edificis d'ús públic.

Evidentment, ventilar amb regularitat és el primer pas per evitar la concentració tant de virus com de partícules fines, àcars, floridura, pol·len, gasos tòxics, compostos orgànics... Però també és vital netejar i mantenir adequadament els sistemes de calefacció, ventilació i aire condicionat.

Si fem servir molt l'aparell d'aire condicionat i ventilem poc, per estalviar energia, la millor opció és comptar amb filtres d'aire d'alt rendiment, que ajudin a millorar la qualitat de l'aire. Si, en canvi, optem per obrir les finestres molt sovint, cal fer servir cortines per evitar que els contaminants externs entrin a l'interior. I si teniu dubtes, especialment en el cas dels edificis, el millor és fer proves de control de qualitat.

Les claus

MANTENIMENT

Els aparells d'aire condicionat són una gran font de pols i de contaminació interior: cal netejar-los i mantenir-los

FILTRES

Els filtres d'aire d'alt rendiment poden contribuir a millorar la qualitat de l'aire a l'interior de les llars i dels edificis

CORTINES

Una bona manera d'evitar pols, fum, pol·len o al·lèrgens és fer servir cortines o algun tipus de filtre quan obrim les finestres

PLANTES

Les plantes d'interior, com ara les palmeres, l'àloe o les falgueres, absorbeixen contaminants i netegen l'aire

Foto: Freepik

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

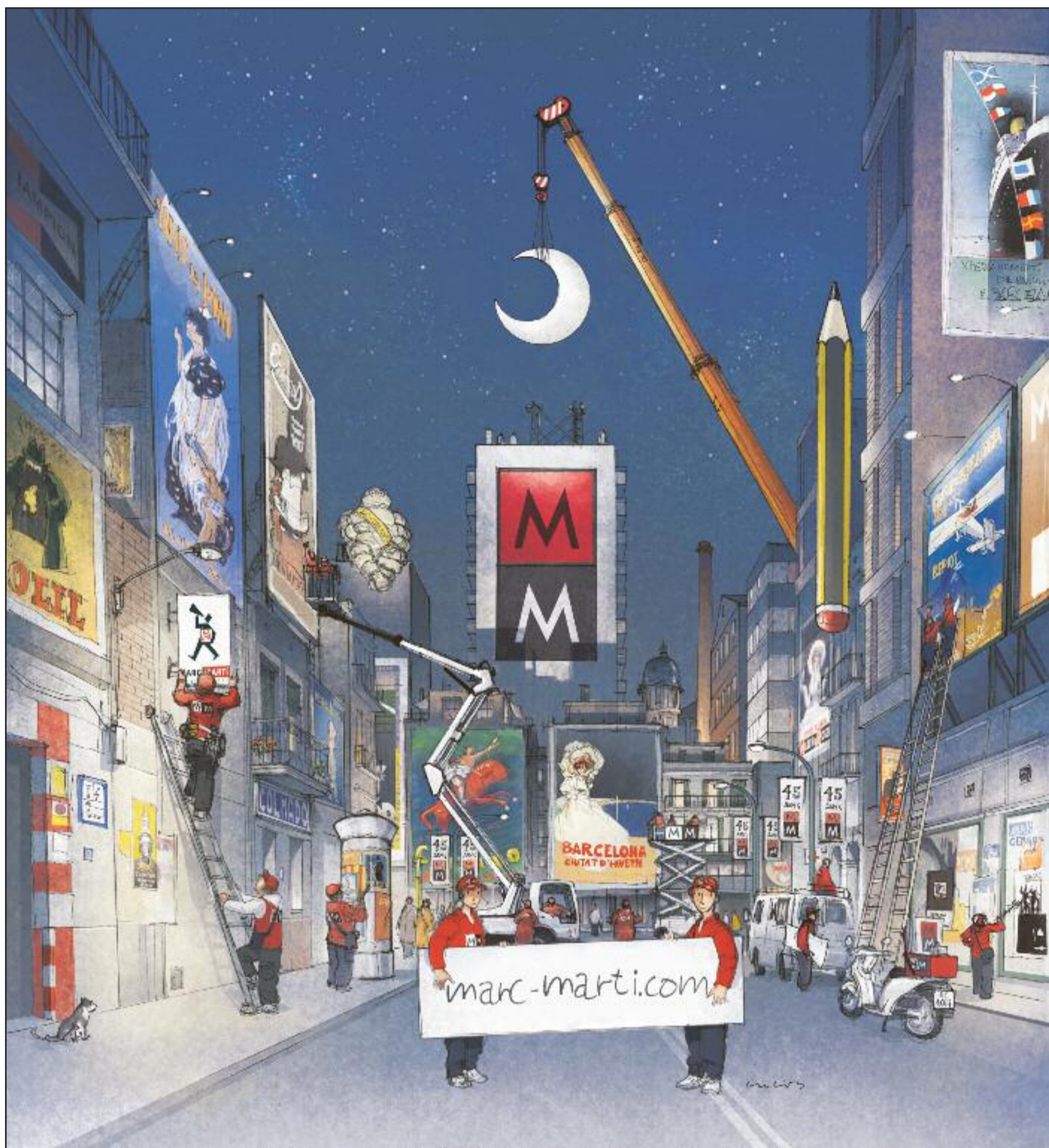

facebook

twitter

instagram

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES